

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Der er mange, der har skrevet om den her amerikanske uskyldning.

Det er sådan en eller anden værende til faldst for lette ideologier.

Hvor man på en måde undertrykker nye angster, og man undertrykker også sin egen lidt mudret rolle og spille i historien.

Det er forfatteren James Baldwin, som har sagt, at den her særlige amerikanske uskyldning dækker over en dybt frygt for at lære den anden at kende.

Og det tror jeg, at egentlig et ret dybt observation, som man kan bruge til at kigge på det her med de her identitetspolitik bevægelser, både indenfor det republikanske og det demokratiske.

Få emner kan generere så meget vrede som køn og seksualitet.

I overvis har debatter om race, aborter og homoseksuelers rettigheder splittet den amerikanske befolkning.

Men nu er diskussionen om transkønnet blevet den helt store kampplads.

Også i den amerikanske valgkamp, der allerede er ved at begynde.

For da Ron Desantis melder sig ind i løbet om at blive den republikanske kandidat, stormer han mod de såkaldte vogue krifter.

Hvorfor vækker spørgsmålet om identitet så meget vrede i USA?

Det spørger genstart om i dag. Jeg hedder Anna Ingris.

Hvorfor er det så lige identitetsdebatten i USA, som optager så meget?

Jeg vil sige, at den optager amerikanerne meget, og by proxy, så optager det mig, min familie amerikanske og så videre.

På en eller anden måde ser jeg, at den løber igennem hele amerikansk historie.

Og så er der også meget sprog i den, og det vil jeg optage af sproget, fordi jeg har det arbejde, jeg har.

Matilde Walder Klark er forfatter, blandt andet til bøgerne Lånestar og huset udeninde.

Jeg har jo amerikansk baggrund, min far amerikansk, jeg har amerikansk statsbrorskab. Og danske statsbrorskab.

Hun har familie i USA, som er virkelig langt ind i den amerikanske historie.

Altså, min far er vokset op i en lille by, Texas. Min familie rød at gå tilbage i sådan noget sexgeneration, eller sådan noget Texas.

De ankom i 1850, og nogle af dem kom fra Alabama, og sådan det område der.

Alle mine fire tip- eller tip-ølleforelter par ankom i sådan nogle Wagon Trains i 1850'erne, og bussat sig i den der lille byte by.

Allerede når man lander i USA, så skal man jo til stilling til sin identitet. Hvordan fungerer det så den helt konkret?

Det jeg har oplevet, når jeg har skole over at besøge min familie som den første gang som 11-årige, hvor jeg sad alene på flyverne,

det var for at udstukke sådan smørbrødsel, hvor der stod alle de her kategorier på.

Hvad man kunne være, og hvad for en slags man var.

Når man dykker ned i det, så er det skiftet fra otig til otig op igennem den amerikanske historie.

Det som altid har slået mig, det er sådan, at det har den karakter af, min far var kusk, min mor var blondt raktig.

Nogle kategorier, der ikke var af samme slags, så det var sådan et rent sammen af forskellige kasser man kunne skrive i.

Noget af det handler om fiktionen, om raset, altså som jeg jo selv ikke findes.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Og som man ikke rigtig kan finde ud af, hvad det er, et etniske, et geografisk, et kulturelt, et historisk og så videre.

Det skifter rundt, og jeg kan huske på et tidspunkt, at jeg rejster over som voksen, hvor jeg kiggede sådan over på den anden set det eget.

Og der sidder sådan før, hvis pen, svævet længe over de her kasser her, ikke?

Og jeg sidder altså selv og stener ud over dem.

Jeg havde hørt ham ligesom tale, og han talte sådan britisk engelsk.

Hvis man kiggede på ham, ville jeg sige, at han er det, man i dag ville kalde mixed race.

Hvorfor var det ikke en forældre som var sort og den anden, vidt?

Hvis nu hans baggrund var nogen London sammen som min, nemlig med en amerikansk forældre, og så en anden forældre han har vokset op med i England, for eksempel, ikke?

Hvorfor en kasse skulle han så kose af i, der er ligesom den der kasse, det hedder African American?

Men det passer jo ikke, skulle det så være African American British og så videre, ikke?

Hvordan har det været for dig udfølte i de her filter?

Ikke fordi jeg jo ikke vant til at skulle tænke på mig selv som en slags velle.

Hvor meget vil du sige, identitetsdebatten fylder i amerikansk politik lige nu?

Ja, men det er amerikansk politik, at komme til at faktisk næsten udlukke, når det handler om identitetsdebat.

Og det der ligesom som jeg tror kommer til at blive sådan den helt store debatfokus på den her valgkamp,

det kommer til at handle om transgender rights.

We fight the woke in the legislature, we fight the woke in the schools.

En af de politikere, der slåser op, så mener de helt store kulturkriger i den debat er Ron Desances.

We fight the woke in the corporations, we will never ever surrender to the woke mob.

Som guvernør i Florida har han ført en innat kamp mod transkynnet, og dem han kalder de woke kræfter.

We gotta dispense with this culture of losing.

Og nu vil han være president.

Fornyeligt udfordrer han Donald Trump i kampen om at blive republikanernes kandidat i den kommende valgkamp.

Det er der med woke, hvad det har råd for nogen.

Det er et meget vanslige spørgsmål at stille, fordi det kommer an på, hvad vi diskuterer.

Det kan være, at det her med skal unger under 18 kunne få hormonbehandling.

Men det kan også være, at det finders rettigheder, eller sorters rettigheder, eller homoseksuelters rettigheder, eller...

Så når Ron Desances bruger det, så er det egentlig mest alt bare sådan et ret funderet skelsort.

Sådan man skal forstå.

Jeg tror, at det er et red flag.

Det tegnede til hans base, til at nu skal de blive redde.

Hvordan bekriger Ron Desances så det, han kalder voke kræfter i Florida?

Ja, på alle mulige måder, men det startede med, at han tro fatt i den her, som er blevet kaldt Don't Say Gay Bill.

Den kontroversielle og omdiskuteret Don't Say Gay Bill forbyder skolelærer at tale om sexuell orientering og kønsidentitet i undervisningen.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Skolebørn må ikke læse bøger, hvor der for eksempel er homoseksuelle karakterer med, og lærerne må ikke spørge ind til elevens kønspronomen.

Disney, en af Florida's største virksomheder, er store modstandere af loven.

Og det har kastet mod i åben krig mod Ron Desances.

Det tager han sig som sådan en, ja, men vi har de her voke industries eller vok virksomheder.

Så begynder han at bekæmpe dem ved at inføre lov, der gør det svært for dem at have deres business der osv.

Og det bliver sådan en for Disney meget konkret krig, mens i det store hele sådan en symbolkrig.

Det republikanske parti er meget stort og repræsenterer nogle meget forskellige mennesker med nogle meget forskellige interesser.

Der er jo den her meget vrede grundtogende også i amerikansk politik, og så er det dem, som Trump henvendt sig til.

Så det er sådan lidt den vælgerskar, han prøver at gå ind og lukrere på at overtage.

Hvorfor har vi taget til den her følelse af, tror jeg, forlathed og efterlattet de der globaliserede tendenser og de der store by emner, som det her jo lidt er?

Så han kan ikke fagne alle, og han støder nogen væk, men dem, han prøver at ramme, det er helt karrikeret sagt.

Dem, der føler sig efterlattet på barongen, og som er sur på de transkynet i New York.

Og som er de samme, som stemmer på Trump.

Ron DeSantis har foragtet den vok elite lige siden han studerede på det præstisfulte universitet Yale.

De mest venstreorienterede sår sig selv som moralsk overlejerne, respekterer ikke de gamle amerikanske værdier, og det skubbed ham til højre, fortæller han selv.

Og den moderne identitetskamp udspringer der også fra landets universiteter.

Alt skal blive meget kompliceret, hvis man begynder at gå til efterhedsømene, ikke?

Men til den nye populære historie er det på universiteterne det her, så den får den der folkelig opmærksomhed.

På et universitet i Missouri, hvor det lykkes nogle studerende faktisk at få afsat rejter ved at komme med nogle krav om,

at han skulle sætte ind over for rasistiske hændelser på campus.

Det var sådan nogle af de der strømninger, der har været i visse fag om poskolonial,

og den der større det, og så videre, hvor der er udviklet en eller anden terminologi,

som så er blevet så den populæserede lidt tøj, måske blandt nogle af de der universitetsstuderende, som de som har set sig omkring og fået øje på mange forskellige store ordfærdigheder de ser på campus.

Nogle kan have været udsat for en eller anden kommentarer eller har opfattet for lærer,

og der er undervisere i beskidtemte emner, at der er blevet sagt ting som sådan,

hvor den til at følge sig dårligste pass.

Det kan også være den måde pensummesats på, der er ikke døde sortemansker nok, der er ikke kvinder nok osv.

Så tesen er, at alle de her ordfærdigheder, som de studerende blev udsat for,

er undviserne og rektorerne, som taler forkert og tillader nogle forkerte ting.

Altså i virkeligheden er de her undviser og ledelsen på universiteterne,

med til at fastholde rasisme og kvindehed, altså de værste struktur af samfundet.

Ja, det er ligesom tankegangen i det, ikke?

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Så det er en diskussion om, hvordan pensumtsat er ud, hvordan man taler til hinanden, hvordan det føles at være på campus, som den og den slags person.

Det blev sådan på et detaljenevåge, hvor man, når man begynder at tage de der eksempler frem, så kan tingene virke en lille smule, så den forstøjede i forhold til hvad der måske er de reelle problemer, ikke?

Protesterne kulminerer på Yale, hvor et lærerpar må træde tilbage fra deres lederstillinger, efter en kontrovers om Halloween-udeklædning.

De argumenterer for, at det ikke er universitets opgave at bestemme, hvilke kostymer der kan virke krænkende på forskellige minoriteter.

Dansk slags må eleverne se bort fra eller selv se fra overfor.

Det er standpået for Aarv og en gruppe elever, der konfronterer den ene lærer.

Og den ene lærer er på vej over campus, og der er nogle af eleverne, der tager fat i ham, for at diskutere det her med ham,

og der har de selv på skift stået filmet det her, så man ser dem slå ringe om ham.

Og der kan man se, at der står alt mellem 30 og 50 mennesker omkring manden, og han prøver på at snakke med dem og diskutere med dem.

Jeg har en forskellig vis.

Vi skal støtte ned. Hvis det er det, du tænker på, at vi skal støtte ned, det er ikke omkring en universitets opgave. Det er ikke.

Du ved det? Det er omkring en hjemme her.

Du er ikke gammel.

Men det, der er også talet med den slags figur, som man på en eller anden måde altid skal holde øje med,

når man ser en ringeslutning, at der er et eller andet på spil, hvor dialogen er ophørt simpelthen.

Vi har et spørgsmål, og de siger, at det er hvor gæld er.

Kan du høre det?

De skal leave, de skal transfere, fordi du er en hård størrelse.

Du skal ikke snakke nødvendigt.

Vi er her, vi er her.

Hvem tænker, at du er offensiv i den her situation?

Altså lige præcis i den her situation, hvor de omringer ham på campus, men det er bare meget tydeligt, når man skruer ned for videoen,

at den her fysiske overmagt, som de her halvfjerstudierne har, når de står og diskuterer med ham,

bliver jo et billede på, hvem der reelt har magten i den der situation.

Men det, der også er kendtegne, men når man ser de der ringeslutning, eller når de der ringeslutninger findes, det er dem, der står i ringen,

opfatter sig selv som dem, der har maktesløse,

og som er de sårbare og de skrøbelige i situationen.

Den ring har jeg så brugt meget tid på at tænke over,

fordi nu såmer man den så fysisk på de der videoer,

men jeg tror den er til sted af mange steder i vores samfund,

som sådan en mere metafysisk version,

som er det, at man føler sig skuppet ud og udsat,

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

og man kan ikke samtidig se den makt, man har i visse situationer.
Man er jo ikke på de problemer, som de gerne vil løse hvad.
Identitetsdebatten spreder sig til selv de fjerneste afkrog af landet.
Det opdager Mathilde Wolder-Klark selv,
da hun opholder sig i den lille by Korsikane,
ikke langt fra Dallas i Texas.
Det er sådan en lille by, som minder meget om den by,
min far vokset op i, at der findes masser af den slags små byer
i det mere landelige America, rural America.
Hvad er det for nogen mennesker, der bor i den by?
Når man går ned i sådan det, der er svare til materialisten,
så står der en dagen på 80 og ekspederer,
og folk er villige til at vente lidt selv, fordi hun måske er Parkinson.
Men hun har altid været der, hun står altid der med sit blå hård, så videre.
Eller man kan køre lidt ud af highway, hvor der så ligger,
sådan et sted, hvor man kan gå til Banco,
og hvor der sidder altså samfundets byer.
For der er måske, at den har været alkoholiker,
eller veteraner, eller hvad det kan være, som sidder og spiller Banco.
Og måske har jeg lagt mærke til, at det ikke går deres vej,
når de vinder 500 dollars, fordi drømmene, de overføles,
måske det er ind i Bancohallen.
Do you have like a strategy for this?
Yeah, hope they call those numbers you have.
Og så kan det også være sådan noget,
hvor der er sådan nogle funt racers,
nogle fine, hvide funt racer, damer,
der er sådan en kære sammen.
Det er sociale i byen og sådan noget,
som holder sådan nogle middag,
hvor det er sjovt nok kun af ældre.
Sorte damer, der er med i små, hvide foreklader,
der serverer os, og så videre.
Så vi har den fulde palette,
men de bor altså i min lille by.
På byens legeplads står tre grå elefanter.
En sandfarvet kamel,
og en sort gorilla, der er som det eneste dyr af i bur.
Men en morgen er buret tomt.
Det var altså noget, der var foregået en par måneder før,
jeg kom, og jeg kunne ligesom mærke,
der var sådan en mærkelig stemning i byen,
og der var sådan lidt sådan et, en røstelse,
der havde været.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Gorillaen er en nattensmør,
der har været en smør,
gorillaen er en nattensmør, blevet fjernet.
En gennemrejsende forfatter har nemlig været på visit i byen,
og har gjort det klart over for byens borgmester,
at den store gorilla på legepladsen
fremstår som et racistisk symbol.
Det var fordi den var i bur.
Gorillaen var et symbol på en sort person,
og det har været sådan et racistisk symbol,
sådan en historisk.
Og det, at gorillaen var i bur,
skulle så se som sådan en hyldes til slaveriet,
simpelthen.
Fordi de andre dyr var jo ikke i bur.
Og hvis man nu har spurgt, hvorfor er gorillaen et bur,
så vil man have fundet ud af,
at det var en meget stor, sådan en cementbestøbning
af en gorilla, som stod sådan med lige ben.
Og det betyder, at dens balansepunkt var meget,
så den koncentrerede.
Og den der Halandetøns tungefigur,
hvor meget i overhængende far for at falde ned over
børnene, de leget på den, så for at stabilisere den,
så havde de så lavet det der bur omkring den.
Den havde et navn i byen,
og den var dybt elsket.
Så folk havde et meget hæftigt forhold til den der gorilla,
der nu var væk, ikke?
Hvad hed gorillaen?
Den hed Dobby.
Folk i byen er nærmest ked af, at der er overden af væk.
Hvordan reagerer de, hvordan giver de sådan en udtryk
for deres utifræshed med, at gorillaen er væk?
Der er underskrift til en samling,
og der er jo også godt nok små,
men der er demonstrationer udenfor,
men det er der svare til kommunen.
Sæt i håret.
Hvorfor bruger vi ikke de demokratiske processer?
Hvorfor bliver den bare fjernet overnight?
Hvorfor har det ikke været anledning til en diskussion?
Der er skilde, der vil sige, at bring the ape back,
og nogle lægger blomster, der hvor Dobby var.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Okay, så folk er ked af det?

Ja.

Pludselig for den lille by, kan man mærke, at der kommer sådan en skamfølelse over det, der med at få udparret deres elskede Dobby, som stod der, og de har alle sammen lavet på den, som et racistisk symbol.

Legepladsen er sådan et sted,

hvor der skal næste generation vokse op, og det er ligesom et sted, hvor uskyldene er.

Og hele denne her snak, hvor de har forskellige identiteter, er jo også en snak, som handler om uskyld.

Fordi den handler om ting, som nogen måske har været blinde for, og ikke kunne se, og derfor bør skulde se.

Og det er godt, at der også tit måske er forbundet med en skamfølelse og miste sin uskyld på viste ting, man måske har lukket øjnene for, og ikke har set ordentligt, og når man så ser dem, så er det måske pinligt lige der, men det kan være rart, og godt på langsig, at vi mister vores uskyld, ikke?

Tror du også, at det her, hvis vi bruger gorillan i kosikane, som et mikrokosmos, kunne være løst med flere spørgsmål og mere samtale, i stedet for så meget konklusion og handling?

Ja, og så tror jeg måske, at det der med flere spørgsmål, og mere samtale, det skal være en samtale, der er i god tro.

Samtalen er lige nu muligt gjort,

fordi man siger, at man er skriptet for samtale og er gået stykker.

Det er netop historier, som den om gorillan fra kosikane, der spreder sig til de store nationale medier, og giver vind til antivog bevægelserne.

At de begynder at mobilisere sig omkring grundskolen, det bliver sig til en kampplads for den republikanske identitetspolitiske bevægelse, hvor der er sådan nogle grupper, der hedder marms for freedom eller sådan noget.

Det handler om, at de vil gerne bestemme, hvad for nogle slags bøger, der står på skolebiblioteket,

og hvad børnene lærer i timen, hvad der er på pensum,

og der må ikke være nogle af de her emner,

der handler om critical race theories,

som efterhånden bare har fået sit eget akronym,

så det bare hedder CRT.

De ender større de, som man må ikke tale om kønsidentitet,

og man må ikke tale om alle de ting,

som de progressive kræfter på universiteterne kager sig om.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Kan man sige det sådan, at vokbevægelsen, sådan en boligongtærdning betrængelse her, ligesom sætter sig på universiteterne, og hvad kan man sige, de mere konservative kræfter, eller modstanderne i hvert fald af vokbevægelsen, sætter sig på grundskolen?

Ja, og de er i gang med at så meget konkrete, sådan udskifte, i skolebestyrelser for udskiftet, med deres ideologer, så det ikke længere er folk, der er mere bare neutral, der er interesseret i deres børns skolegang, men at det her er et kamplads for at skulle gennemføre et ideologisk projekt. Som vel er det samme, vi har set på universiteterne?

Ja, i hvert fald en variant af det.

Lige nu handler kulturkampen især om, hvilke rettigheder transkønnet børn skal have i USA.

Og det det opgør Rondi Sánchez sætter alt på.

Altså sådan noget 8 ud af 10 synes,

at man skal kæmpe for LGBTQ plus rettigheder.

Men et sted, som er ligesom sådan kampladsen,

det handler om transgender rights,

hvor man er inde i det felt,

hvor vi også har med børn at gøre.

Det der er med det her,

det er, at vi er inde i et felt,

hvor man arbejder for rettigheder til,

at man kan tale med en rådgiver,

eller man skal have lov til at tage det tøj,

man går på med, eller der skifter sit navn,

eller hvad man nu kan.

Men, at man i visst et tilfælde kan modtage

hormonbehandling, som undertrykker det kønt,

men så ikke længere har lyst til at identificere sig med.

For at fremme det andet kønt,

det er det, det hedder gender affirming care.

Og det er jo altså en medicinske behandling,

i visst et tilfælde,

hvor der kan komme tale om chirurgisk behandling.

Så det er, at det emne inde for hel,

det her woke kompleks,

som de meget konservative replikater har taget til sig.

Lige denne her del, altså hormonbehandling,

og i ganske chirurgisk behandling til børn,

som gerne vil skifte køn,

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

det må jo dreje sig om ganske få mennesker.

Ja.

Hvorfor er det alligevel sager,
som politikerne i virkeligheden på begge fløjejom,
han måske i så deltidere replikaterne,
prioriterer og taler så meget om.

En sag, der vedroser få mennesker.

Ja, men det er fordi,

den kan sætte el i vreden hos de her masser,
som også er dem, som slutter op om Trump,
og som er egentlig en ret begrænser del af befolkningen.

Men de fylder enormt meget,
og man kan ikke vinde, som replikater,
uden at have dem med.

I din SA-esamling, den, der hedder Huset udeninde,
der skriver du et sted, at debatten har også
at gøre med en særlig amerikansk uskyld.

Ja.

Hvordan det?

Altså, der er mange, der har skrevet om den her amerikanske uskyld.

Det er sådan en eller anden,
at være tilfældst for lette ideologier,
hvor man på en måde undertrykker nye ansender,
og man undertrykker også sin egen lidt mudret rolle
og spille i historien.

Det er forfatteren James Baldwin,
som har sagt, at den her særlig amerikanske uskyld,
den dækker over en dybt frygt for at lære den anden at kende.

Det tror jeg er sådan et ret dybt observation,
som man kan bruge til at kigge på det her,
med de her identitetspolitiske bevægelser,
både indenfor det republikanske og det demokratiske.

Som han undgår at skulle stille de her mere besværlige spørgsmål
og have denne her egentlig samtale i god tro med den anden.

Så der er også en strøm lige nu,
som måske springer helt tilbage til den der uskyld.

I USA, hvor optagigheden af ideer og idealer er så enorm,
at man fuldstændig klemmer, at det er mennesker.

Med alt det komplicerede det er imellem.

Ja, og det er også en fortælling, der idealiserer ens egen position eller rolle i den fortælling.

Og dermed, at man gør sig uangribelig, altså moralsk,
og at man også er uden skyld selv.

Denne her debat, som er så dominerende, er jo for mange mennesker meget langt væk fra deres
virkelighed.

[Transcript] Genstart / Identitetskrigen

Især måske i nogle af de byer, som du også har talet og som du også har besøgt, blandt andet på en roadtrip med din far.
Hvad er det, I ser på den roadtrip?
Der er vi til West Texas, hvor min far ikke har været.
Han kommer fra Øst Texas, som er mere tætbeholdt.
Og der hedder det, at hver gang man ser en tankstation, så skal man tanke op, fordi man ved ikke, hvad nogen man ser igen.
Så vi så en tankstation, der lå der midt i det her meget flade landskab.
Og så går vi ind for at få en suttervand eller et eller andet setter sig, og det er en lille by, det er en namens kiosk, hvor der står sådan en mand, og kigger på os med åbne mønder på løber.
Og så kommer der udenfor en familie, som parkerer med sådan store anhænger, på den der anhænger står der sådan fire heste.
Og de kommer ind, og det er sådan to børn og to voksne, som al samme kommer ringlerne ind med kopperstøvler med spore på, altså som taget ud af en kopperfil med kopperhætte og terneskjurter, det der er, når de kommer ind på den der lille kiosk, vi sidder i at drikke den der sotervand, det er, at de alle sammen i samme børnene glår på os med åbne mønder og på løber.
De har aldrig set noget så mærkeligt, som mig og min far.
Og der er jo ligesom det, der med man altid selv synes, man er verdenscentrum, og man er sådan ligesom den normale, og de lignede nogen, der var trot ud af en kopperfil, men den her universitetsprofessor, hans 50-årige da, der var det mest eksotiske, de havde set, tror jeg, i flere uger.
Så i den der lille by i Øst-Texas, der var i de mærkelig, i hvor dem, der var klædt ud.
Ja, på en eller anden måde har man altid set egen centrum, og man regner med, at hele verden, det er den mærkelig, der er udenom én, og vi var pludselig blevet til to fiske i der kvar, at det var ikke dem, der var de mærkelig, det var også.
Altså, der findes steder, hvor koppers findes i virkeligheden, ikke?
Tror bare, at når man kommer ud de steder, så virker de her diskussioner, som meget uvirkelig, og noget, der hører til en hel anden verden, og som faktisk angår dem overhovedet.
Men det, man skal tænke på om dem, det er, at de er jo også demmeberedet, ikke?
Og det er det, som, tror jeg, også valgkampen handler om.
Han er en anden type dialog.
Matilde Wolderklag, tusind tak for besøg.
Tak fordi jeg måtte komme.
Her slutter Danes genstart.
Den er satammen af Charlotte Kovelte, Nikolaj Fulsang, Søren Elbæk, Line Fabrisius og mig, Anna Ingris.
Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer.